

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MDLX. ad annum MDCXXIII.

Parisiis, 1644

Capita Qvædam Ad Monales Pertinentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15522

nat, vel eidem mutuo det, vt inde aliquid, ne minimum quidem lucri, aut eius, quod interest nomine percipiat. Qui vero ex pacto quidquam ea causa perceperit, quod montis pietatis pecuniam vel mutui, vel depositi nomine dederit; cum eo tamquam cum vfurario homine agatur ad iuris præscriptum.

ANNO
CHRISTI
1569.

Quæ præterea de montibus pietatis decreta superiori Concilio sunt, ea episcopus obseruari curet vel diligentissime; compellatque illorum institutiones sibi ab administratoribus ostendi atque exhiberi.

Decretum XXII.

SODALITATES quascumque, seu confratrias, quæ disciplinatorum nomine vocantur, episcopus, vt Tridentino Concilio iussum est, visitet; librosque vel constitutionum, vel meditationum, orationumve, si qui in eisdem extant, studiose recognoscat, ne quid falsum, commentitiumve, aut apocryphum in illis sit; & si quæ inuenerit, quæ emendationem desiderent, illa vel omnino tollere, vel emendare curet.

Efficiat præterea vt confratres, etiam nominatim non vocati, ad statas & solennes processiones accedant, easque recte atque ordine obeant; vtque non mercede conducti, sed pietatis gratia flagella sibi adhibeant.

Easdem item confratrias in eam pristinam disciplinarum regulam redigere curet, quæ iussu nostro recognita & emendata, & huius temporis rationi accommodata, ad communem earum sodalitatum vsum edetur.

Si quæ vero hoc decreto præcepta illi vel contempserint, vel neglexerint, aliaque non obierint, quæ ad eorum sodalitatis officium pertinent, pro rei grauitate seuerius ab episcopo corripiantur; sin autem emendari nulla alia ratione poterunt, eorum sodalitates extinguantur eiusdem episcopi iudicio.

CAPITA QVÆDAM
AD MONIALES PERTINENTIA.

Caput I.

QVOD de certo monialium numero singulis monasteriis constituendo Tridentina Synodus decreuit; quod-

ANNO
CHRISTI
1569.

quodque item summus pontifex Pius V. de monialium, etiam earum quæ conuersæ dicuntur, clausura, literis editis, sanxit; id vtrumque episcopus quam diligentissime potest exequi curet. Quod si aliquid obstiterit, quo minus illud a se præstari queat; ipsum summum pontificem sex mensium spatio consulat, idque exequatur, quod sibi ea de re ab illo rescriptum erit.

Hancque ipsam in iis exequendis diligentiam a regularibus præstari idem sedulo studeat.

Caput II.

U T Tridentinæ constitutioni, quæ est de reformatione regularium capite decimosexto, fraus nulla fiat; illud episcopus, pœna anathematis & dantibus & recipientibus proposita, interdicit, ne moniales, aut puella quæ regularem habitum in earum monasterio susceptura est, parentibus, vel consanguineis, vel curatoribus, nec vero ab aliis, quibus ipsi ob id sponcione caueant, pecuniam mutuo, aut depositi, aliove quouis nomine sumant, antequam illa professionem regularem confecerit.

Episcopus præterea tum impensas æstimet, quæ & in religionis ingressu, & tempore professionis fieri solent pro vestitu, aut pro aliis rebus, ad ipsius puellæ, vel monasterii usum commoditatemve pertinentibus; tum pecuniæ etiam summam præscribat, quam puella alimentorum nomine monasterio det; nisi census, aut alia bona immobilia, quorum annui fructus, eiusdem iudicio, ad ea alimenta satis sint, monasterio attribuantur.

Ea autem omnis pecuniæ summa, eo nomine ab episcopo decreta, re ipsa apud certum hominem, & virum bonum deponatur, qui professione confecta, illam statim monasterio tradat, vt decretum est superiori Concilio.

Caput III.

FACULTAS superiori Concilio permessa, vt moniales organista sonandi artem, episcopi concessu, docere possit, abrogata sit, atque ita, vt nemini, nec viro, nec feminae, etiam cuiusuis superioris facultate, ad monasteriorum quoduis accedere fas sit eius rei causa: sed quæ monialis vel organo sonandi, vel musicæ artis perita est, alias moniales instruere poterit.

Concil. Tom. 36.

A a

*Quæ generatim ad hæc decreta pertinent.**Decretum I.*

QVÆCVMQVE his nostris, aliisque superiori Synodo provinciali editis constitutionibus decretisque sancita sunt, ea omnia in sua quisque episcopus diœcesi diligenter obseruet, & ab aliis, quorum interest, seruanda curet omnibus iuris remediis.

Vt autem, quæ in hac provinciali Synodo decreta sunt, ad ea præstanda, vlla ignorantie excusatione nemini huius provincie homini uti liceat; illud edicimus, ut quo primum die in lucem emissa, ad nostræ metropolitanæ ecclesiæ valuas affixa erunt, tunc duorum mensium spatio omnes se & his decretis, & si contra quidquam admiserint, pœnis, ac mulctis, quæ in eis constitutæ sunt, obstructos esse sciant.

Ab eo etiam affixionis & promulgationis die tempus eorum decretorum inchoari decernimus, quibus certo præscripto dierum spatio aliquid præstari iustum est.

Vnusquisque præterea episcopus ea omnia in proxima diœcesana Synodo legi ac recitari iubebit, & si ita expedire censuerit, suæ etiam cathedralis ecclesiæ valuis proponi; quo studiosius omnium animis præcepta eorum tradantur.

Singulæ item & cathedrales, & collegiatæ, & parochiales ecclesiæ hæc ipsa decreta, certo loco recondita, perpetuo asseruari curent.

Decretum II.

SI quæ in his decretis difficultas orta ante erit, quam alia Mediolanensis provincie Synodus habeatur; eius difficultatis, tum omnium, quæ in ipsis decretis tradita sunt, interpretationem, & explicationem nobis referuamus, salua semper sedis apostolicæ auctoritate.

Decretum III.

QVA debemus humilitate & obedientia, sanctæ sedis apostolicæ omnium ecclesiarum matris & magistræ iudicio, atque auctoritati, omnia & singula quæcumque in hac provinciali Synodo sancita, decreta, actaque sunt, semper emendanda & corrigenda subiicimus.

Decretum IV.

QVONIAM denique ob publicam huius provincie &

GREGORII PAPÆ XIII. VITA. 187

ANNO
CHRISTI
1569. priuatam etiam vniuscuiusque ecclesiæ vtilitatem a summo Romano pontifice multa petenda sunt, decernimus, quidquid ab eo communibus nostris, & qui adsunt, episcoporum literis petetur, illud omne Concilii huius nomine, atque auctoritate ita factum intelligi, ac si publice in sessione postulatum esset.

V I T A

ANNO
CHRISTI
1572. GREGORII PAPÆ XIII.

GREGORIVS XIII. patria Bononiensis, Christophoro Boncompagno parente natus, qui Hugonis nomine appellatus, honeste educatus, & liberalibus disciplinis optime instructus, in iurisprudentia doctorali laurea insignitus; multis officiis & dignitatibus sub variis pontificibus magna cum laude perfunctus, a Pio IV. in numerum cardinalium sub titulo sancti Sixti relatus, ac in Hispaniam legatus, Pio V. e viuis sublato, successor renunciatus est 13. Maii anno Domini 1572. tempore Maximiliani & Rudolphi II. imperatorum. Pontificiam dignitatem pro tuenda & amplificanda republica Christiana admodum egregie sustinuit; qua ratione expeditionem aduersus Turcas promouere, confœderatos principes animare, & pecunia, aliisque subsidiis liberaliter iuuare cœpit, Marco Antonio Columna classi pontificiæ præfecto. Verum enimvero quia in oriente minus prospere res succedebant, sequente anno ad regem Catholicum archiepiscopum Lancianum, ad regem Christianissimum cardinalem Vrfinum legatos misit, qui eos in societatem fœderis adducerent. Sed longe aliter quam proposuerat accidit; siquidem Veneti fœdus deferentes inducias cum Turca pacti sunt. Quo intellecto optimus pontifex omnes cogitationes, curas, consiliaque eo contulit, vt imperatori succurreret, regem Christianissimum & Catholicum ad extirpandos Lutheranos & Calvinistas, quibus potuit mediis & sumptibus adiuuit. Idem quoque archiduci Carolo, & Melitenibus pietatis officium præstitit. Ad fidem catholicam tuendam propagandamque viginti duo collegia in variis regionibus erexit atque dotauit. Annonæ conseruandæ ergo publica gra-

Concil. Tom. 36.

A a ij